

hit

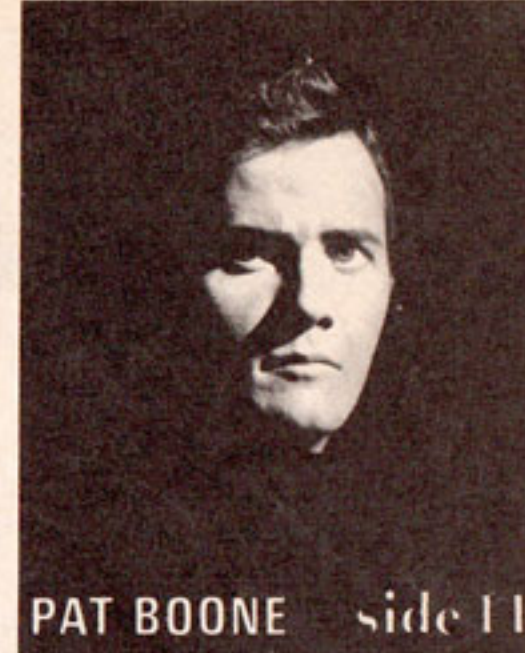
Man læser det kun i **hit**

NR. 6 OKT. 1964 1. årgang KR. 1,25 (inkl. oms)

SWINGING BLUE JEANS

side 15

PAT BOONE side 11

Alt dette og meget mere i **hit** - Skandinaviens bedste top pop service

hit

HIT-HOUSE, Frederiksberg Allé 102, København V (Telf. EV 1508)
Redaktion: Johnny Reimar og P. Parris (ansv.)
Forretningsfører, annoncer og ledelse af HIT-HOUSE:
Poul Borum
Lay out: Jesper Kilde
Tryk: Lipo Offset, Skibby

hit's BREVKASSE

I deres udmærkede blad har jeg bemærket mange adresser på fan-klubber, og derfor tænkte jeg at jeg ville give Dem adressen på den nystartede danmark afdeling af EUROPEAN SPOTNICKS FAN CLUB, DANMARK Kjeld Grosen, H. Egedesvej 67, Århus N. der har bestået i ca. 3 uger. Den er en gren af den svenske klub, der foruden Danmark også har afdelinger i Norge, Holland, England og U.S.A.

Da HIT faktisk er det eneste deciderede popblad i Danmark, der er værd at læse, håber jeg at kunne få klubbens adresse i bladet.

I HIT nr. 3 så jeg, at The Snobs er verdens dyrest klædte popgruppe, og dertil vil jeg sige, at The Spotnicks godtnok ikke er så kostbare, men deres rumdragter koster omkring de tre tusind svenske kr. pr. stk. Til gengæld hævder Bo Winberg fra Spotnicks at det elektriske udstyr, han selv har bygget til gruppen, ville koste over 100.000 sv. kr. hvis det skulle købes i en forretning, og det er ikke så vanskeligt at tænke sig, når Spotnicks bruger højtalere, der koster 4.000 kr. hver, og har en diameter på ca. 80 cm. Endvidere vedlægger jeg et kopi af den sidste nyheds-bulletin fra SWE DISC, dens kvalitet er ikke så god, da det er et foto-kopi, men læses kan den dog.

Forresten har klubben lige fået et dansk æresmedlem, han hedder . . . Jørgen Mylius.

Kjeld Grosen. Århus

Vi er to piger og vores navne er: Rikke Andersen og Barbara Reesen, Baunestien 1, Nærum.

Vi har tænkt os at lave en Cliff fan klub, og vi vil gerne have lov til at samarbejde med »HIT«. Vi har gode forbindelser med Englands Cliff klub

i London. Vi har 12 medlemmer der har meldt sig ind på forskud og der iblandt Prins Ingolf.

Vi er kun to i bestyrelsen og har ikke kunnet få fat i flere og vi håber at de kan hjælpe os med det spørgsmål. Venlig hilsen Rikke og Barbara.

Er der blandt Hit's læsere vordende medlemmer til Rikkens og Barbaras Cliff-klub?

I »Hit« nr. 3 skrev De, at der i nr. 4 ville komme en stor reportage fra Beatles' Amerika-tur, og jeg skyndte mig da at købe »Hit« nr. 4, men fandt ikke noget om The Beatles i Amerika. Hvordan kan det være at det ikke er kommet med i dette nummer. Kommer det i »Hit« nr. 5.
Hilsen
Gitte Lønberg Hansen
Ahlgade 53.
Holbæk.

— — — Undskyld! billederne er her i nr. 6. Redaktøren er udskiftet!

Skriv til hit's brevkasse

Verden er tilsyneladende fuld af problemer! Hvem er det nu, Paul McCartney er forlovet med, har Elvis Presley indsunget den og den titel? Hvilken adresse har Peter Kraus? HIT's BREVKASSE vil tage sig af sådanne breve. Alle spørgsmål, der angår den kære støjende branche er velkomne — og skulle der være andre almindelige små hjerteproblemer, behøver I såmænd ikke at ulejlige. Alt for Damerne af den grund — HIT skal nok klare de ærter.

Top Orkestre spiller på Topgrej Topgrej er „HOLLER“ Musikanlæg

The Lions

Hvor Tone, Styrke, Driftsikkerhed, Udformning og Priser er det afgørende, har „HOLLER“ Guitarforstærkere og Sanganlæg forlængst erobret 1. pladsen.

Benyttes af Københavns førende Orkestre

Musikhjørnet

Strandboulevard. 108. Ø Telefon TRia 562

HITS TOP 20

Sidste
Måned

- (1) 1. A HARD DAYS NIGHT — The Beatles.
- (5) 2. ON THE BEACH — Cliff Richard.
- (4) 3. HELLO DOLLY — Louis Armstrong.
- (6) 4. IT'S ALL OVER NOW — The Rolling Stones.
- (7) 5. SUCH A NIGHT — Elvis Presley.
6. DO WAH DIDDY DIDDY — Manfred Mann.
- (8) 7. HOUSE OF THE RISING SUN — The Animals.
- (10) 8. SHIMMY SHIMMY — The Weedons.
- (15) 9. AIN'T SHE SWEET — The Beatles.
- Ny 10. EVERYBODY LOVES SOMEBODY — Dean Martin.
- (2) 11. KISSIN' COUSINS — Elvis Presley.
- (3) 12. LONG TALL SALLY — The Beatles.
- (16) 13. SHAKIN' ALL OVER — The Swinging Blue Jeans.
- Ny 14. I WON'T FORGET YOU — Jim Reeves.
- (20) 15. SKAL DET SKÆRES UD I PAP — Grethe Sønck.
- Ny 16. ONE MORE DANCE — Esther & Abraham Ofarim.
- Ny 17. TRICKY DICKY — The Hitmakers.
- Ny 18. BAMA LAHA BAMA LOO — Little Richard.
- Ny 19. HAVE I THE RIGHT — The Honeycombs.
- Ny 20. OH, PRETTY WOMAN — Roy Orbison.

»THE ZOMBIES« var ved at blive splittet et par uger før gennembruddet

D. 21. august gik en plade med titlen »She's not there« ind på hitlisten i England som nr. 20. Gruppen, der havde indspillet pladen, kalder sig noget så hyggeligt som »The Zombies«, hvori der er 5 medlemmer, men dem skal vi ikke gå nærmere ind på her, idet de er omtalt i »Fokus på The Zombies«.

Gruppen blev stiftet for sjov for 18 måneder siden, dog kun med 3 medlemmer, de to andre er kommet til senere, og de spillede kun et par aftener om ugen for at tjene til lidt ekstra lommepenge. Alle 5 studerede, og de var fast besluttet på, at deres studier kom før pengene, eller også var det deres forældre der havde taget den beslutning. Alting gik ganske udmærket med dette lille fritidsjob indtil for 3 måneder siden, da de besluttede at deltage i en pigtråds konkurrence i »Herfordshire« og vandt. Fra den dag begyndte det at gå stærkt for »The Zombies«, idet de fik lejlighed til at indspille en prøveplade — »Summertime« — og det resulterede i at et grammofon-selskab hørte den og syntes om den. Dette førte altså til indspilningen »She's not there«, som kom på hitlisten i England, kun 6 uger efter at gruppen var blevet professional.

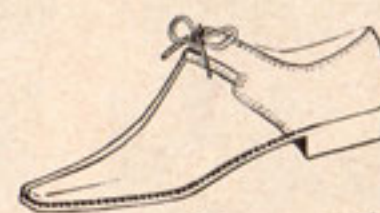
Men alt dette var nær aldrig hændt for »The Zombies«, idet de for 4 måneder siden næsten alle sammen skulle op til en afgørende eksamen i forbindelse med deres studium, og de måtte på det tidspunkt gøre op med sig selv om de skulle fortsætte med deres gruppe, eller de skulle stræbe efter en god eksamen. Alt tegnede til, at de skulle opgive spilleriet og ta' deres eksamen, og deres forældre ligefrem forbød dem at fortsætte i gruppen før de havde deres eksaminer hjemme. Lederen af »The Zombies« »Rod Argent« fortæller, at de på det tidspunkt, hverken vidste ud eller ind, idet de havde fået en fristelse serveret, ved en flok piger der var svært forhippede på at starte en fanklub for dem, og så var det jo så kedeligt at skulle holde

op med at spille. De fik dog ikke lejlighed til at gå og gruble alt for længe, idet alt skete netop på dette tidspunkt, og da deres forældre også så hvor fantastisk det hele nu pludselig så ud, med tilbud fra fjernsyn og radio, samt kæmpekoncerter både fra ud- og ind-

land til enorme lønninger, måtte de gi' sig. Alle 5 medlemmer er dog fast besluttet på, at de nu har taget et års pause fra studierne, for at kunne rejse så meget, og hvis de ikke holder populariteten, har de haft det års fornøjelse, for derefter at fortsætte studierne.

J. M.

BEATSTØVLER

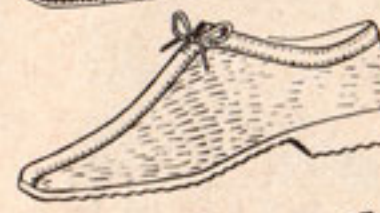
de originale
engelske —
højhælede

89,-

sidste skrig
i aftensko —
sort box

129,-

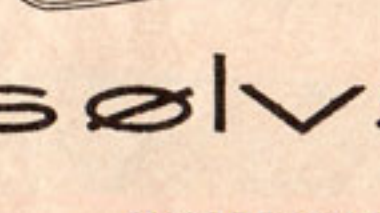
ny mode —
spænde sko
sort box

129,-

langhåret
m. hårene
udad — sort

129,-

mørk oliven
ru. m. sort box
gummisål

118,-

sølvsteen

SMARTE HERRESKO PÅ STRØGET
AMAGERTORV 11 - KØBENHAVN K

ANITA

Med det faste forsæt at skrive en artikel om Anita Lindblom, gik jeg fortrøstningsfuld til Koncert i K. B. Hallen, for et stykke tid siden.

SÅN'T ER LIVET...

Og hvad blev så resultatet. Hele aftenen sad jeg fuldstændig forblændet og lyttede til den dejlige svenske sangerinde. Under koncerten glemte jeg fuldstændig at notere op – glemte fuldstændig at se publikums reaktioner – glemte helt at jeg skulle skrive noget om denne dejlige sangerinde. Min ven fotografen hev mig blidt i ærmet og mindede mig om at vi skulle op bag scenen og lave en artikel til HIT. Stadig drømmende gik jeg med bag scenen og så her Anita Lindblom. Alt imens fotografen tog de herlige billeder som i ser her på siden, skulle jeg ha' spurgt Anita Lindblom om en helt masse. Jeg glemte helt at spørge om hendes seneste plade »Cigarettes, cigarettes« stadig var på vej op ad de tyske hitlister, jeg glemte også helt at spørge om hvad hun synes om danske mænd, jeg glemte helt at spørge om hun stadig havde meget at lave i hele Europa, jeg glemte også helt at spørge om hvornår vi fik lejlighed til at se hende igen, jeg glemte fuldstændig at spørge om hendes folktopturnee havde været succesrig, det eneste jeg ikke glemte var at få et billede med autograf – som jeg nu har stående foran mig, alt imens jeg bryder min hjerne med hvad jeg dog skal skrive om dejlige, fantastiske, skønne, vidunderlige Anita Lindblom.

Børge.

THE DANISH FANCLUB

for

**SWINGING BLUE JEANS
ROLLING STONES
SEARCHERS**

**CLIFF RICHARD & SHADOWS
BRIAN POOLE AND TREMALOES
DAVE CLARK FIVE**

alle sammen for 5 kr. om året

Vi yder bl. a.

10 pct. på alle plader og tøj. Udsender nyhedsbulletiner

Skriv et par ord til

EDEL PEDERSEN

GAMMEL MOSEVEJ 246 . KØB. LYNGBY

SALG, SERVICE, REPARATIONER, RESERVEDELE

SPECIAL AFDELING FOR ELEKTRONISKE ORGLER PIANET C

Eneforhandling for
HOONER
elektroniske
instrumenter

JOHN HARTWIG MUSIK

STUDIESTRÆDE 27-29 . KØBENHAVN K

TELEFON PALÆ 16 88-18 03

SALG, SERVICE, REPARATIONER, RESERVEDELE

5 dage med THE ROLLING STONES

Fortsat fra sidste nr.

Vi var til en pressereception i Dundee, som var meget kedelig. De fleste andre stjerner dansede rundt på græsplænen i karnevalsdragter, så the Stones følte sig helt ilde til mode. »Jeg håber ikke at de forventer, at vi skal gøre lige sådan,« sagde Mick, »hvor kan man se tåbelig ud.« Men de skulle besvare de sædvanlige spørgsmål om deres hår o.s.v. Bill gik til pianoet, og Keith satte sig ved trommerne, og de spillede en meget sjov version af Fats Wallers sang »My very good friend, the milkman«. Derefter var det på tide at vende tilbage til teatret.

I omklædningsrummet talte Brian med Peter og Gordon, Mick talte med Dave Benny, og Bill og Keith spillede guitar. De spillede »Down the road apeice«, og jeg tror, at de lige netop da fandt på at indspille den på gramfonplade. Så sad alle og sang Everly Brothers hits. Snart nærmede tiden sig, da de skulle på scenen. Og hvilken forskel. Indtil dette øjeblik havde the Stones været meget venlige og set lidt dovne ud, nu blev de vilde og fulde af liv. Keith stod på sine ben som en cowboy og hoppede rundt på scenen ligesom Cuck Berry. Mick

klappede i hænderne, råbte, hoppede, dansede og rystede med håret. Brian, som stod langt tilbage fra scenekanten, sprang pludselig frem på scenen og rystede sine skuldre frem og tilbage. Bill stod helt stille med guitaren løftet i vejret, tyggende tyggegummi hele tiden. Og Charlie sad bag trommerne og smilede endelig. Da de spillede »It's alright« slog Brian på tambourinen, og Mick raslede med 4 maracas. Deres fans blev fuldstændig vilde af ophidselse. Hvis de blot havde lyttet, ville de have hørt, at the Stones er lige så gode som på plade. De er nemlig en af de få grupper, der kan frembringe samme lyd på scenen som på plade. Men at se dem på scenen er en mere spændende oplevelse.

Efter forestillingen undslap vi fra teatret i deres lastbil og kørte tilbage til et hotel, hvor et stort måltid var stillet på bordet. Da Charlie så, at jeg ikke kunne komme til at bestille noget, kaldte han på en servitrice og bad hende om at servere for mig. Dette er bare en af de små ting, som the Stones gjorde, og som fik mig til at føle mig som en af dem. Bagefter kørte Bill, Charlie, Mick og jeg tilbage til vort hotel. Da vi ankom,

Fortsættes side 16

hit PLADE GUIDE

**Dario Campeotto
og the Hitmakers**

Dette er en ret usædvanlig indspilning idet den præsenterer os for en sammenkobling af den senere så berømte danske pigtradsgruppe »The Hitmakers« ganske vist kun som akkompagnerende gruppe lejlighed til at vise sig på markedet i »Italien«. »Ogni Volta« var for et halv år siden en millionsælger for »Paul Anka« i »Sydeuropa«, og da melodien således en gang har bevist sin styrke, er der

me, der sætter et festligt præg på den heller ikke på nogen måde skjul på. Som så mange andre af tidens grupper og solister, har »Tommy Roe« til sin nye plade valgt en »Chuck Berry« komposition »Carol«. »Chuck Berry« har selv for flere år siden indspillet sin melodi, men denne nye udgave er helt anderledes, og den betegner iøvrigt et skifte i stil for »Tommy Roe«. Der er usædvanligt stærkt akkompagnement på melodien, samt en dyb mandsstemme, de sætter et festligt præg på den.

Pladen er oplagt som dobbeltsidigt hit, idet den nye melodi på den anden side også er meget iørefaldende. »Be a good little Girl« glider let gennem rillerne og fører »Tommy Roe« nærmere sin gamle stil. (Karussell)

The Honeycombs

»Have I the right« er titlen på en af de seneste topmelodier fra England, indspillet af en helt nydannet gruppe »The Honeycombs«. »The Honeycombs« har 5 medlemmer, 4 unge mænd samt den ene unge mands søster, den 20 årige damefrisørlev »Honey«. Gruppen blev stiftet for et år siden af rytmeguitaristen »Martin Murray«, som gennem annoncer fik fat i de andre medlemmer. Det viste sig at en af de udvalgte medlemmer, havde en søster, der interesserede sig for at slå på trommer, i sin fritid, en lidt usædvanlig hobby for en pige. Efter flere måneders forsøg på overtalelse, lykkedes det endelig at få »Honey« med i gruppen, og det skabte så meget omtale med denne kvindelige janitshar, at det snart lykkedes for dem at opnå en pladeindspilning. Meget få virkelige slagere, bliver givet til debutanter, men »The Honeycombs« var heldige da de fik melodien »Have I the right« med et »Joe Meek« nummer som bagside. »Have I the right« har været oppe på første pladsen i England, og iøvrigt er melodien af en sådan kaliber at den er sikker som verdenssucces.

»Joe Meek« nummeret på den anden side »Please don't pretend

kunne ha' været brugt til meget bedre ting, men det er og blir' nu en smags-sag. Hans seneste nr. 1 plade »It's over« var af slowtypen, mens denne helt nye »Oh, pretty Woman« er meget taktfast og i medium tempo, hvilket endnu en gang beviser at »Roy Orbison« kan lidt af hvert. Har han holdt sig på toppen i 5 år, så skal han nok også gøre det i 5 til. I alle tilfælde fortjener »Oh, pretty Woman« også at blive populær herhjemme.

Tempoet er sat lidt ned på den lidt usædvanlige »Yo te amo Maria«. (London)

Brenda Lee

Endelig tog »Brenda Lee« sig atter sammen til at indspille en af sine så berømte rock'n roll melodier, og det kom sig af, at »Brenda Lee« for en måneds tid siden var i London for at optræde i radio og TV. I længere tid havde hun haft toptreffere i Amerika, men det var kun de mest iørefaldende af dem, der blev til noget ordentligt i England, fordi det kun var slownumre. Da hun kom til England var det meningen, at hendes seneste U.S.A. slager »When you loved me« skulle udsendes også der, men da det var en udpræget slowmelodi, foreslog hendes manager hende i England at indspille et par specielle hurtige melodier til de engelske teenagere. Hun fik en ny melodi af det berømte komponispar »Carter-Lewis«, der hed »Is it true«, og det kan I tro, det er, for pladen gik flugs op på hitlisten i England, hvor det ellers var et lille stykke tid siden »Brenda Lee« sidst havde befundet sig, og melodien fortjener det også. Successen skyldes måske også nok så meget den anden side, som er »Brenda Lees« udgave af den efterhånden berømte rockstandard »What'd I say«, og her lyder hun fuldstændig ligesom for nogle år siden, da rock'n roll endnu stod fast på hendes repertoire. Efter denne enorme fremgang har »Brenda Lee« iøvrigt

titel er »Tell Laura I love her«. Mere skulle der ikke til for ideen var der. Selvfølgelig skulle »Tell Laura I love her« da også udgives med ham, og det resulterede i, at den er gået helt til tops på hitlisten i Sverige. Dette har endvidere resulteret i, at den nu også er udsendt i Danmark, men det skal lige indskydes, at »John Leyton« i England har indsunget en hel ny melodi nu, som sikkert også snart kommer hertil. Hans version af »Tell Laura I love her« er ikke så god som flere af de andre versioner af samme melodi, men måske skyldes det, at hans stemme er for dyb til den melodi.

»Thunder and Lightning« er titlen på den anden side, og her lyder »John Leyton« fuldstændig, som han gjorde på sine store succeser for en 3-4 år siden, med en masse ekko på akkompagnementet. (HMW)

Gitte Hænning

Det skifter lidt mellem danske og tyske plader fra »Gitte Hænning«, men nu er turen altså kommet til en ny dansk plade. Ligesom tilfældet var med »Cha-li-le-lo«, har »Otto Brandenburg« haft en finger med i spillet, da melodien skulle komponeres. Titlen er »Det' et held«, og den er ikke så lidt bedre end »Cha-li-le-lo«, men dette er ikke det samme som at sige, at den kommer på højde med tidligere indspilninger som »I've told every little Star« og »Ta' med ud å fisk«. »Det' et held« er en kvik melodi med et udmærket akkompagnement fra »Bertrand Bech og hans orkester«, og »Gitte Hænning« skal nok endnu en gang hente sig en pæn succes hjem.

Den anden side hedder »I aften«, og er såmænd meget nyskelig, men uden slagerevner. (HMY)

P. J. Proby

»Hold me« blev for nogle måneder siden gennembruddet for »P. J. Proby«, denne tidligere demonstrationssanger i Amerika, nu sin egen herre i England. Hans nye plade hedder »Together«, og er i nogenlunde samme stil som forgængeren, med mundharmonika i massevis, dog ikke sådan ment, at de to melodier ligner hinanden til forveksling, for det er der nemlig slet ikke tale om. »Together«

er allerede på hitlisten i England, og den vil sikkert også ude omkring blive en værdig efterfølger til »Hold me«.

For en gangs skyld er der gjort noget virkeligt ud af bagsiden, som i dette tilfælde hedder »Sweet and tender Romance«. Melodien er af »Carter-Lewis«, og med lidt god vilje kunne denne sagtens ha' været a-siden. (Decca)

Donna Lynn

»Beatle Haircut« var titlen på den melodi »Donna Lynn« for et par måneder siden slog sit navn fast med. Herhjemme kender vi endnu ikke så meget til hende, fordi denne gennembrudsmelodi blev indspillet på dansk af »Vivian og Berit«, der løb af med succesen. »Donna Lynn« har nu indspillet en anden bemærkelsesværdig plade idet a-siden er en melodi, der netop har været alle tiders fuldtrefter, og det er ikke så lidt af et vovestykke, at indsyngne en melodi, der er kendt af alle til ulidelighed. Sagen drejer sig om »Al Hirt« instrumentalmelodien »Java«, der nu har fået tekst og altså i vokaludgave er indsunget af »Donna Lynne«. Titlen er nu blevet til »Java Jones« og det hele er meget fikst lavet, og melodien har ike tabt spor af sit friske præg. Tværtimod. Tillige har »Donna Lynn« en sød stemme.

Denne søde stemme kommer også udmærket frem i den sukkerblide bagside »That's me, I'm the Brother«. (Capitol)

Foto: Per Dalsgaard
Tekst: Peter Abrahams

**oktober
THE CARAVANS**

**november - december
THE SHARKS**

Matine hver søndag fra 16-18

ved **JØRGEN MYLIUS**

også en reel chance for at pladen herhjemme vil opnå en ganske pæn succes.

I »Italien« er melodien jo i forvejen kendt, så der er det sikkert den anden side, der blir' a-side. Her på »Sabato Sera« kan man bedre kende »Dario Campeotto« igen, men det klædte ham nu bedre at synge »Ogni Volta«. (Sonet)

Tommy Roe

Langt de fleste husker »Tommy Roe's« »Shelia«, der var en virkelig verdenspige for et par år siden. Siden den har »Tommy Roe« haft adskillige plader på hitlisten både i Amerika og England, et par eksempler er »Suzie Darling«, »The Folk Singer« samt »Everybody«. »Tommy Roe« har en ret speciel stemme, der minder en hel del om afdøde »Buddy Holly's« stem-

again« er ligeså taktfast som a-siden, og begge præsenterer os for en helt ny »sound«, så der skulle være en ærlig chance, for at »The Honeycombs« er en af de grupper, der er kommet for at blive. (PYE)

Roy Orbison

Så har »Roy Orbison« igen komponeret sig selv et par nye melodier, hvoraf den ene er endnu en virkelig giganttræffer for ham. Siden 1959 har »Roy Orbison« haft succes på succes, og hans melodier har alle været noget for sig. Hans egne kompositioner er aldrig bundet af vers, der sker konstant noget nyt på dem, og som regel udmunder de i den helt store stemmeudfoldelse, for stemme har manden jo. Mange mener oven i købet at den

besluttet sig til senere på efteråret at vende tiltage til England for at indspille en i en engelsk LP plade. (Brunswick)

John Leyton

Siden melodien »Make love to me« havde »John Leyton« ikke indspillet nogle plader, og denne melodi kom lige efter »Beautiful Dreamer«, så for et par måneder siden var man i Sverige trætte af at vente, da »John Leyton« er et virkeligt stort navn der, idet han nu i over 4 år har haft træffer på træffer. Så fandt man ud af, at den allerførste plade han indspillede i England aldrig var udsendt i Skandinavien, fordi der på det tidspunkt var andre i vælten med samme melodi, og dens

EN MILLION DOLLAR

-turen er endt

Så er Beatles hjemme igen

og atter var det en succesfuld tur. Disse fire charmetrolde gjorde New York til en meget usikker by. Allerede før de ankom til New York var der på den rute de ville køre i tusindvis af unge mennesker. På Times Square måtte politiet sætte barrikader op for at holde de unge, i særdeleshed

piger, på afstand. Disse politibarrikader blev dog flere gange sprængt af det ungdommelige publikum, som absolut skulle røre ved The Beatles' limousine, når pop-top kvar-tetten ankom. Stemningen var høj på Times Square, hvor der blev rokket og rullet på livet løs.

Det var ikke alene på gader og pladser, der var oprør i mængden. Også til koncerterne var der ekstaselignende

episoder. I »The Paramount« optrådte The Beatles for 3862 mennesker, og der var ingen som opdagede, at Paramounts lydanlæg for en kort periode var ude af funktion.

Ligemeget hvor og på hvem af publikum man satte projektørerne, fangede man de unge teen-ager helt i ekstase. Unge piger stående oppe på stolesæderne

Ekstase

—andre som var faldet grædende sammen på sæderne efter at have fået et enkelt glimt af deres store idoler: John, George, Paul og Ringo.

I særdeleshed ordene fra en af den amerikanske hærs sange fra den første verdenskrig: »How are you going to keep them down on the farm after they've seen paree« fik de unge piger til at dåne.

Herunder var der flere der besvimele, og som straks efter, at de var kommet til sig selv, blev hjulpet ud af ansatte personer, som bar et hvidt banner hvorpå der stod: »Good guest relations«.

Endnu en modtagelse:

Efter deres store succes i USA og hjemturen var påbegyndt, skulle det vise sig, at endnu en modtagelse var i vente, nemlig da de kom tilbage til London, hvor i tusindvis af teen-ager havde taget opstilling for at modtage deres ido-

ler, nogle havde endda ventet fra dagen før. Så snart maskinen landede og Beatles gik ned af landgangstrappen, brød mængden ud i en hysterisk skrig. Gruppen blev smuglet ud fra lufthavnen eskorteret af politibiler.

EN STÆRK COCTAIL

man tager:

1 del Sharks

1 del Stringers

1 del Wedons

1 del Cliffters

og ryst herefter shakeren godt, og så har vi en stærk cocktail. Det nye danske orkester KENNY AND THE STRINGERS er rystet efter denne ovenstående opskrift.

Har De lyst til at prøve denne cocktail, så spiller gruppen i det alkoholfrie pigtrådstempel HIT HOUSE.

De enkelte medlemmer er Leif Rosendahl, 20 år, fra Sharks, Jørgen Christensen, 21, Stringers, Erik Lindgård, 21, fra Weedons, Niels Lindahl, 20 år fra Cliffters. Leif har endnu ikke fået noget tilnavn, men de andre gut-

ter går under følgende navne: TRÆBEN, KENNY og BOBBER.

Det varer nok ikke længe før Leif må affinde sig med et eller andet navn, som vi måske ikke kan være bekendt at sætte på tryk.

Udskiftning af orkestermedlemmer i København er nu begyndt for alvor.

Les Rivals, The Clifters, The Sharks, The Stringers, The Weedons og Sir Henry and His Butlers er enten ophørt at eksistere eller har udskiftet en eller flere musikere.

KENNY OG THE STRINGERS har fra et af de store danske grammofonselskaber modtaget tilbud om plade indspilning, men man er endnu ikke blevet helt enige.

Vinterens shake vil denne gruppe sørge for, at det ikke bliver kedeligt.

ATTER I TOP

Lille

RICHARD

BAMA LAMA LOO
T 7602

GOOD GOLLY MISS MOLLY
og **LONG TALL SALLY**
T 7604

GOOD NIGHT IRENE og
A WHOLE LOTTA
SHAKIN' GOIN' ON
KFF 576

SONET

HIT-HOUSE'S SHAKE-TURNERING

Onsdag den 7. oktober startede Hit-House en shake turnering, som vil gå over alle onsdagene i oktober og november med afsluttende finale i december. Vinderne fra hver gang går videre til den afsluttende konkurrence. Hvis man har vundet en gang, er man dog ikke fraskåret de almindelige onsdagskonkurrencer og hermed chancen for en præmie. I disse tilfælde vil nr. 2 eller evt. nr. 3 gå videre.

Danseinstruktørerne Jytte og Stig Schou har til finalen udsat en stor sølvpokal. Ligeledes har Jytte og Stig Schou udsat præmierne til de konkurrerende par hver onsdag.

ALTSÅ VI MØDES TIL SHAKE KONKURRENCE HVER ONSDAG I HIT-HOUSE.

PÅ GENSYN
Direktionen.

PUBLIC CENTER
præsenterer

lørdag den 10. oktober
kl. 23,30
i Tivoli's Koncertsal

Hollands
SUZIE and THE HI-GRADES
(Præs.: Hit-House)

Amerikas
BOBBY LEE
(Præs.: Hellerup Fløde Is)

Norges
WENCKE MYHRE
(Præs.: Fona Radio)

Sveriges Beatles
THE BEATCHERS
(Præs.: Gefion Linien, København-Trelleborg, CE 8243)

Danmarks mestrene
LES AMIS
(Præs.: UDE og HJEMME)

Ti*vi KA'LI*
i TIVOLI*

Københavnsmestrene
THE ROCKING GHOSTS
(Præs.: A/S Skandinavia Bowling)

THE BEAPEATERS
(Præs.: Triola Records)

LES RIVALS
(Præs.: Musikhuset Aage Jensen)

DANNY AND THE ROYAL STRINGS
MELVIS AND HIS GENTLEMEN

Programmet kædes sammen af komikerparret
BEN & ANDY
(Præs.: Public Center)

Masser af publikumspræmier.
Billetter à 5,50-, 8,50-, 10,50-, 12,50-, 15,50-, fra mandag kl. 10 i Koncertsalens billetkontor ved Tivolis hovedindgang, Vesterbrogade, tlf. MI 1012.

FOKUS PÅ THE ZOMBIES

The Zombies (fra venstre Christoffer Tayler, Hogh Grundly, Rodney Argent, Colin Edward Michael, siddende, og Poul Atkinson.

RODNEY ARGENT
Fødselsdag: 14 juni 1945
Fødeby: St. Albans
Øjenfarve: nøddebrun
Hårfarve: mørkebrun
Instrumenter: Piano, orgel, violin, harmonika og klarinet.
Musikuddannelse: fem års piano-undervisning
Hobbies: Pladesamling
Favoritter: Elvis og Peggy Lee
Yndlingsdrik: Mælk
TV debut: »Ready steady go«.
Plademærke: Decca
Ambitioner: at toppe alle hit-lister.

HOGH GRUNDLY
Fødselsdag: 6. marts 1945
Fødeby: Winchester
Øjenfarve: blå
Hårfarve: blond
Instrument: trommer
Musikuddannelse: Ingen
Hobbies: Biler
Favoritter: Elkie Brooks og Peggy Lee
Yndlingsdrik: Vodka
TV debut: »Ready steady go«
Plademærke: Decca
Ambitioner: Engang at få en racerbil.

CHRISTOFFER TAYLER
Fødselsdag: 7. marts 1943
Fødested: Barnet
Øjenfarve: blå
Hårfarve: brun
Instrument: Bas
Musikuddannelse: Pianoundervisning da han var 8 år.
Hobbies: Tegne, læse og skrive
Favoritter: Andy Williams og Gina Lollobrigida.
Yndlingsdrik: Whisky
TV debut: »Ready steady go«
Plademærke: Decca
Ambitioner: At komponere gode numre.

I England dukker der hver dag nye guitargrupper op. Nogle er bedre end andre og får derfor lov til at indspille grammofonplader. Men kun een ud af tusinde er så heldige at komme med på den engelske hit-liste. Til disse hører den nye succesgruppe »The Zombies«. Deres debutplade »She's not there« gik, efter kun 14 dages udgivelse, direkte ind på Englands Top Ten.

Idag er »The Zombies« blandt Englands førende toporkestre, og vi spår, at de fem gutter er kommet for at blive.

POUL ATKINSON
Fødselsdag: 19. marts 1946
Fødested: Cuffley
Øjenfarve: brun
Hårfarve: mørkebrun
Instrument: Guitar
Musikuddannelse: 18 måneders guitarundervisning
Hobbies: TV og al slags musik
Favoritter: Ray Charles og Birgitte Bardot
Yndlingsdrik: Mælk
TV debut: »Ready steady go«
Plademærke: Decca
Ambitioner: Engang at blive tilfreds med sig selv.

COLIN EDWARD MICHAEL
Fødselsdag: den 12 juni 1943
Fødeby: Hatfield.
Øjenfarve: brun
Hårfarve: brun
Instrument: Guitar
Musikuddannelse: Ingen.
Hobbies: Sport og musik.
Favoritter: John Lennon og Natalie Wood.
Yndlingsdrik: Rom
TV debut: »Ready steady, go«.
Plademærke: Decca.
Ambitioner: at få mere succes.

HIT's nye adresse:

**hit
HOUSE**

Frederiksberg Allé 102
København V
Tlf. Eva 1508

DET SIGES....DET SIGES

at PAT BOONES mindste datter er POUL MC. CARTNEY fan, at JERRY LEWIS junior har startet en guitargruppe, som hedder »GARRY LEWIS and THE PLAYBOYS«, at RUDOLF fra DEFENDERS har lavet en dans »YAK YAK«, som alle

vil danse i 1965, at VIVIAN og BERT igen begynder at optræde fra 1. oktober, at SPOTNICKS blev kåret som årets bedste »ikke engelske instrumentalgruppe«, at THE SNOP'S næste plade vil blive ELVIS melodien »HEARTBREAK

HOTEL«, at JØRGEN fra HITMAKERS elsker meget korte jakker, at ROCK NALLE fra Odense var ENG-HAVEPARKENS største succes, og at BRIAN POOLE ventes til Danmark i oktober.

Johnny Reimar.

-de unge vælger

**P
O
P**

FORHANDLES I
hit HOUSE

HELLERUP IS

en
moderne
SPØGTELSER

Johnny Dyhrborg
Larsen

Jørgen Frederiksen

Svend Larsen

Tim Madsen

John Andersen

Et rigtig familiebillede af spøgelserne på Smidstrup slot

Hvem påstår der ikke findes spøgelser mere? – ja, sådan sagde fotografen til sig selv og til os andre på redaktionen da han kom med denne specielle billedserie.

Når man bor på et tomt slot må man fordrive tiden med andet end at spøge – her spiller man kort i et badekar.

Hele historien startede med at fotografen skulle op til Smidstrup Slot og lave nogle billeder af et middelalder-slot i aftenbelysning. Det kære, fredelige, Smidstrup slot skulle vise sig at huse rigtige spøgelser – spøgelser i store lagner i hvilke de for rundt og forsøgte at skræmme livet af godtroende folk på aftenur.

Men nu er Smidstrup Slot som bekendt ubeboet så de 5 husspøgelser var lidt trætte af den rolige tilværelse, og lavede derfor kendetegnet op da de opdagede et rigtig menneske – på det tidspunkt havde fotografen skaffet det billede som I kan se på midtersiderne. Han kom dog hurtigt på en slags fortrolig fod, med spøgelserne.

Spøgelse holder husdyr bl. a. katte.

Han foreslog Dem derfor at tage indtil København og se hvordan folk i en storby ville reagere når de så spøgelser midt på dagen – og lyslevende.

Forsvindingsnumre er et af spøgelsernes største aktiver – her demonstrerer de for fotografen hvordan.

Spøgelserne på deres store terrasse på Smidstrup slot.

Transport-vanskeligheder

Ideen faldt i god jord. Spøgelserne låste slottet forsvarligt af og begav sig ned til landevejen for at se om de kunne komme op og køre med en bil ind til København. Stående langs vej-kanten løftede de den ene hånd, ligesom de havde set så mange mennesker gøre (blaffe). Men hverken biler, scootere, motorcykler eller anden form for køretøjer standsede for at

HVEM PÅSTÅR DER IKKE FINDES SPØGELSER MERE

Foto Per Dalsgård
tekst Peter Abrams

Forsvarligt lukkes lågen ind til det gamle slot.

give Dem kørelighed. Men når man er et spøgelse så er man ikke tom for ideer, så resultatet blev en cykel hvor alle 5 forsøgte at køre på. Og hvordan det lykkedes ved vi ikke, men alle 5 nåede velbeholdne til Rådhuspladsen – på en cykel. Men et spøgelse er jo et spøgelse.

Opstilling langs vejen som de har set så mange folk gøre det, når de ville op og køre, men et forsøg på at komme med en scooter glippede.

Mødet med Rådhuspladsen

For de fleste mennesker på Rådhuspladsen den dag, har det sikkert været lidt af en overraskelse at se fem kutteklædte skikkelser troligt vandre rundt og sige bøn. . . Spøgelserne viste sig sandelig fra den mest overraskende side idet de interesserede sig mest for de kønne unge piger der jo hver dag går over Rådhuspladsen – så ganske kort tid efter deres ankomst samlede der sig en stor skare af nys-

Spøgelsernes opdukken på Rådhuspladsen samlede straks mange mennesker.

gerrige – som ikke var det mindste bange, nej tværtimod troede de at det var et eller andet reklamenummer.

Men alt får jo en ende – og pludselig viste der sig en politibetjent, som modigt gik hen til spøgelserne, og sagde »De må sandelig ikke spøge på Rådhuspladsen« – og spøgelserne der ikke skulle have noget af at komme i fængsel – skyndte sig at fortrække.

Afsløringen

Ca. 10 minutter senere kom 5 grinerende unge mænd gående over pladsen alt i mens de lyttede til hvad folk sagde, om spøgelser og ånder o.s.v. – en god københavn historie var ved at blive skabt.

De 5 fyre var ingen andre end The Rocking Ghosts som var mestre for

det lille nummer – Spøgelsesdragterne var deres egne som de normalt bruger når de optræder rundt om i Europa. Og som i sikkert kan se på det sidste billede er »Spøgelserne« en gruppe med humør i – også uden spøgelsesdragter – og uden for Rådhuspladsen.

En betjent klarede dog sagen med bemærkningen »man må ikke spøge på Rådhuspladsen«.

Spøgelserne efter at have smidt dragten – det er fra venstre til højre: Jørgen Frederiksen, Johnny Dyhrberg Larsen, John Andersen, Tim Madsen og Svend Larsen.

Skal PAT BOONE have sit 2. come-back?

PAT BOONE

Det er snart et godt stykke tid siden, der har været noget virkeligt nyt fra »Pat Boone«, men nu ser der ud til at ske noget igen. »Pat Boone« selv har nu ikke lidt nogen nød, idet han forskellige steder i verden har indsunget plader på de respektive sprog, og på denne måde fået virkelige successer, som vi her ikke kender noget videre til. Bl. a. har han haft et par tyske træffere her på det seneste, men lige et kort glimt ud over »Pat Boones« karriere:

Allerede 10 år gammel begyndte »Pat Boone« at optræde som sanger på »Belle Meades Happiness Club« i Nashville, Tennessee, og fortsatte nærmest for sjov, hvilket resulterede i, at han 17 år gammel meldte sig til en amatørkonkurrence, efter en enkelt gang at ha' prøvet at optræde i et radioshow. Konkurrencen vandt han, og det var jo noget, der styrkede ham i troen på sig selv. Samtidig med al det halloj, fortsatte »Pat Boone« med at gå i skole, samtidig med at han ledede sangkoret i den hjemlige kirke. Da han var blevet 20 år, besluttede han i en ferie fra universitetet at ta' til »New York«, da han der havde tilbud fra nogle flere amatørkonkurrencer, og 3 gange i træk fik han førstepræmien, hvilket medførte, at han fik kontrakt med to af de mest berømte omrejsende shows. Alt dette førte til en pladekontrakt, og han startede med at indspille nogle rock'n roll melodier på plade, samtidig med at han rejste land og rige rundt, for

slet ikke at tale om en anden lille omvæltning i hans liv. Han blev gift og fik sit første barn, hvilket berikede, at han også måtte opholde sig en del hjemme, men som et lyn fra en klar himmel skete der pludselig noget, og det i begyndelsen af 1955. En af hans usædvanlig romantiske plader blev lidt af en succes. Dens titel var »Two Hearts, two Kisses«, og inden længe lå den helt i toppen på den amerikanske hitliste, hvorefter »Pat Boone« rigtig fik lejlighed til at blive rigtigt præsenteret i fjernsynet, og dermed rigelig chance for at følge successen op. Endvidere begyndte han også at tjene gode penge, med han blev også ved med at udvide familien, så der var nok at bruge pengene til. Næste plade blev »Ain't that a Shame«, og med den beviste han faktisk, at han ikke blot var et stjerneskind, der hurtigt faldt til jorden igen.

For nu at gøre en lang historie kort, så skal det bemærkes, at alle plader han i de kommende år indspillede gik helt til tops over det meste af verden, og det var plader af alle slags han indsang, der var vilde rock'n roll melodier, og der var romantiske, svømmende, og blide melodier. Det ville være helt omsonst her at nævne de mange topsucceser i flæng, men lad os begrænse os til de »Pat Boone« melodier der ligefrem gav guld, nemlig »Ain't that a Shame«, »I almost lost my Mind«, »I'll be home«, »Love Letters in the Sand«, »Remember you're mine«, »Why, Baby, why«,

»Don't forbid me«, »Friendly Persuasion«, »April Love« samt »A wonderful Time up there«. Alt dette medførte adskillige filmroller for »Pat Boone«, og med rette kunne han kalde sig selv for en verdensstjerne. Han fik også en mængde omtale fordi han i mod-sætning til sine kolleger altid viste sig i mælkereklamer, af princip ikke drak spiritus, hver uge blev fotograferet på vej til kirke med kone og efterhånden 4 børn samt skrev moralske artikler. Endvidere opførte han sig stille og roligt på scenen, samtidig med, at filmproducenterne havde deres mas med ham, fordi han i begyndelsen nægtede at kysse andre end sin kone, selvom det var film.

I alle tilfælde, på grund af hvad vides ikke, blev hans plader i begyndelsen af 1960 ikke til noget videre, og på et tidspunkt var det så alvorligt, at hans plader ligefrem gav underskud og »Pat Boone« havde nu kun filmen at hælde til. Efter nogen tid på denne måde, besluttede han at ta' skeen i en anden hånd, og han begyndte derefter at smide ideerne om ikke at ville kysse andre end sin kone, og pludselig kom hans come-back i slutningen af 1961, med melodien »Moody River«, men nu må man endelig ikke tro at »Pat Boone« går og sørger lige så snart det ikke går godt igen, for han har en gang gjort sig det klart, at man ikke hele livet kan være teenageidol, og »Pat Boone« hører til en af dem der

vil blive ved med at være aktuel som entertainer og filmstjerne. Alligevel var han selvfølgelig glad for sit come-back, og endnu gladere var han, da han så at det varede, idet også hans kommende indspilninger gik til tops de fleste steder i verden, og det kom oven i købet så vidt at han fik sig endnu et par millionsælgere bl. a. en der også her i Danmark gjorde lykke, nemlig »Speedy Gonzales«, som han fik guld for i 1962.

Siden dette har han været travlt beskæftiget med filmarbejde samt nogle omfattende turneer, og det er såmænd ikke sikkert han selv har bemærket, at hans amerikanske plader ikke har opnået den helt store succes her på det seneste. Det rådes der netop nu bod på via hans nyeste plade her i landet »Don't you just know it« og ikke mindst via den nye i U.S.A. »Beach Girl«, der netop nu raser mod toppen. Næ, »Pat Boone« blir man ikke sådan fri for, og han vil sikkert være at finde med nye plader af den ene eller anden slags adskillige år ud i fremtiden.

Til alle JOHNNY HALLYDAY FANS

I henhold til den stadig stigende interesse for Johnny Hallyday her i landet, er der mulighed for oprettelsen af en FANCLUB, hvis tilstrømningen er stor nok.

Send venligst et par ord til:

SVEND HANSEN

STRANDHAVEVEJ 1401
HVIDOVRE

»TI, VI KA' LI'«

med pop fra fem nationer

Midnatsshowene »Ti, Vi Ka' Li'« i Nora Bio og Merry Teatret blev succes fra starten. Begge biografer meldte: Alt udsolgt.

Public Center har deroft felt sig sikre nok til at flytte i Tivolis Koncertsal, hvor show nummer 3 »kører« lørdag 10. oktober kl. 23.30 med en lille tilføjelse i titlen: »Ti, Vi Ka' Li' i Tivoli«.

Programmet for dette show får internationalt tilsnit. Det omfatter pop fra ikke mindre end fem lande. Hit House's gæst i denne uge, Hollands Suzie med si torkester The Hi-Grades, er med. The Beatchers, som er kåret til de svenske Beatles, repræsenterer Sverige. Norges repræsentant er bro-landets poppige nummer 1, vinder af det norske grand prix med sangen »Lad mig være ung«, 16-årige Wenche Myhre. USA er repræsenteret af den dygtige negersanger Bobby Lee, som flere gange har været omtalt i »Hit«. Bobby Lee har optrådt forskellige steder i Danmark, bl. a. i Hit House

med noget af det repertoire, som han netop i dag debuterer med på en LP-plade fra Tono.

Af danske orkestre medvirker Danmarks mestrene i pigtråds musik, Les Amis, som her for første gang siden kåringen vender tilbage til København. I det hele taget synes titlen »Ti, Vi Ka' Li'« at svare til navnet. De øvrige orkestre er så populære navne som københavns mestrene, The Rocking Ghosts, Falsters dygtige Danny and The Royal Strings, The Beaf-eaters, Melvis and his Gentlemen og Les Rivals.

Til at sammenkæde programmet har man engageret det herlige komikerpar Ben og Andy, som nok skal sørge for »skæg i skuret«. De to komikere havde en formidabel succes ved første »Ti, Vi Ka' Li'« den 12. september i Nora Bio og Merry Teatret. De har til lejligheden ind-studeret helt nye gags, idet de to spasmagere i Tivolis Koncertsal får deres debut som konferencier-par.

Jørgen Mylius

THE CARETAKERS

I restaurant Jomfruburet spiller pigtrådsorkestret THE CARETAKERS, der på forbausende kort tid har gjort sig vældig populære hos den københavnske ungdom.

Gruppen består af Ole Sørensen, rythme, Flemming Green, der spiller bas, af Peter Klammer, lead guitar og endvidere Steen Bransler, som trakterer trommerne.

Allerede nu har disse fyre indledt forhandling med et pladeselskab, dog endnu ikke om soloindspilninger, men derimod som backing-group for kendte danske solister.

Rutineret fløjtenist m. guitar

på 19 år søger jævnaldrende unge mænd til nydannelse af orkester med pop og moderne jazz som speciale.

Henvendelse til:

POUL JUHL

Gasværksvej 4 A, V. Telf. EV 2468u
Mellem 18-21. Om dagen NORA 474

The Lions

hit

*Toporkestre spiller på topgrej-
topgrej er*

»HOLLER« musikanlæg

MUSIKHJØRNET

Strandboulevard. 108. Ø. Telf. TRia 562

Maskebal eller POPMUSIK

Hver eneste dag ser nye guitargrupper dagens lys verden over. Nogle har en god og solid baggrund for at danne orkestre i dag. Enhver ung mand med respekt for sig selv bør være i besiddelse af en guitar.

Således bliver fire eller fem mænd måske en dag enige om at lave et orkester. Man diskuterer hvilket The (et eller andet) navn orkestret skal have og køber derefter instrumenter. Mange gange uden at vide om man overhovedet har de nødvendige musikalske evner.

At starte et orkester er i dag en meget kostbar affære. Men ikke desto mindre er det tilsyneladende en let sag for et pigtrådsorkester at anskaffe instrumenter for helt op til 50.000 kr.

Men det at have de fineste forstærkere, de bedste guitarer o.s.v. er sjældent nok til at gøre sig bemærket, der skal mere til.

»LANGHÅRET MUSIK«

En dag fik fire gutter fra Liverpool en sjov idé. De diskuterede til stor morskab, hvor vidt de skulle lade deres hår vokse langt eller ej. Enden blev, at de besluttede sig til at vove forsøget.

Dette gjorde dem til millionærer på trods for at håret intet havde at gøre med deres musikalske præstationer.

Straks efter »The Beatles« enorme succes dukkede langhårede grupper op i tusindvis. Dog næsten uden held. I dag er det nemlig blevet almindeligt blandt popmusikere at være langhåret. Der må altså noget helt nyt til for nu igen at skille sig ud fra mængden.

Man må være opfindsom. Det er nu mere et spørgsmål om kostumering end musik. Dette at klæde sig ud i morsomme dragter er foretaget med held af utallige orkestre.

DE ENGESKE

»SNOBBER«

For ganske nylig fik danskerne lejlighed til at se og høre et af disse orkestre – »The Snobs« – iført hvide pudrede parykker, fløjlsjakker, skjorter med kalvekro og sko med guldspænder. Med andre ord klædt i tøj fra det 16. århundrede. »The Snobs« havde tillige medbragt en negerbutler som trakterede sine herrer i pauserne. – STOR SUCCES.

»THE PICKWICKS«

Fra England henter vi et andet eksempel på et kostumeorkester. De

kalder sig »The Pickwicks«. Orkestermedlemmerne er som taget ud af en af Charles Dickens romaner. Med muntre »nsigter, krøllet hår, høje hatte, store sløjfer, lange frakker, sko med gamacher, og hver med sin elegante stok. Deres debutplade hed »Apple blossom time« – ligeledes succes.

GALGENHUMOR

Lidt mere makabert virker det dog med den engelske guitargruppe »The Undertakers«. Disse orkestermedlemmer har ligeledes haft til mål at gøre sig bemærket, og dette er så sandelig lykkedes. Hver mand går her klædt i et fuldstændt bedemandsudstyr. Blege, og naturligvis i helt sort beklædning. Endvidere har man indbygget forstærkere og højtalere i store, hvide ligkister. Og sidst men ikke mindst transporteres både »kisterne« samt »bedemændene« i egne rustvogne. – Succes?? – Nej, dette var for stærkt.

SKANDINAVISKE

GRUPPER

Mere behersket er dog de skandinaviske kostumeorkestre.

Alle kender »The Spotnicks«, der optræder i flotte rumdragter. I Göteborg finder man ligeledes et orkester, som optræder i søværnsuniformer med kasketter og guldsnore.

Der findes åbenbart ingen grænser for orkestrenes opfindsomhed. Fra Danmark kan nævnes »The Rocking Ghosts« som optræder iført selvlýsende lagener i bedste Ku-Klux-Klan stil.

Endvidere har vi vore lokale Bøf-spisere »The Beefeaters« der helst optræder i kjole og hvidt samt cowboystøvler. Danmark er altså også med, når det gælder originalkostumering af pigtrådsorkestre.

Disse grupper, som her er nævnt, er altså alle, takket være deres opfindsomme beklædning, blevet mere eller mindre berømt.

Så kan man naturligvis diskutere om her er tale om musik eller karneval. J. R.

DEFENDERS »KARTOFFELMOSER«

På Swinging Blue Jeans-koncerten havde de gæve gutter en stor succes. De hentede et af de største bifald hjem, og det kan de sikkert leve længe på. I en parodi på vores største pop-idoler Elvis, Cliff og Rolling Stones fik publikum serveret Kom Ej Du

Søde Milde, i Defenders-udgave, hvilket resulterede i, at salen opløstes i gråd og latter.

Defenders har netop været i Finland og har haft en mægtig succes der, og denne gruppe vil vi komme til at høre meget mere til, for dem er der nemlig krummer i.

Medens de moser videre, ønsker vi dem held og lykke på popvejen.

Den fantastiske danske popgruppe The Defenders har lanceret den nye dans MASHED POTATOES i Danmark.

i Hit-house benyttede

THE SNOBS

»HOLLER« grej

Musikhjørnet

Strandboulevard. 108. Ø

Telefon TRia 562

hit KALDER DANSKE

GRUPPER

PER DALSGAARD
Kompagnistræde 24, København K
PA 3077

8FOTOGRAFI

*Her er en
af de ældste
grupper*

**ELEKTRO
SWINGER**

Her er en af de ældste grupper »Elektro Swingers« som igennem en år-række har forlystet publikum på forskellige københavnske restauranter. Gruppen består af følgende: fra venstre mod højre Bjarne Andersen, rytmeguitar, Ebbe Møllgård, singleuitar, Verner Wisholt, sanger og organist, John Skårup, bas og endelig Gert Madsen, trommer.

THE BLACKPOOLES

En af de grupper, hvor alle medlemmer er under 20 år, er The Blackpooles, som består af Peter Thorup, der er 15 år, og spiller rytme. Steen Rendbæk spiller bass og er 19 år gammel, hvilket gør ham til alderspræsident. Endvidere har vi Tom Methling

på 16, der hånterer singleuitar og sidst »Stuney«, trommeslageren Steen Jepsen.

Denne gruppe har spillet en del i Hit House, og de pukler stadig på livet løs, for et ordentlig beat-group udstyr koster omkring 35.000 kr.

THE BLACK DEVILS

I tidernes morgen vandt The Black Devils en konkurrence i Det Ny Scala, hvor Åge Wilstrup blev kåret til den danske Cliff Richard, men dengang hed Det Ny Scala bare Mercur City. Åge Wilstrup har senere forladt djævlene, og gennem længere tid har

orkestret turneret i Finland, og i dag er det stadig et af vore toporkestre. For tiden har man løse arrangementer, men senere på sæsonen er der udsigt til faste jobs. De sorte djævlene har fået udsendt flere plader, og nye indspilninger er i sigte.

THE SWINGING BLUE JEANS

The Swinging Blue Jeans har netop afsluttet en succesfuld turne i Skandinavien, herunder også Danmark.

I Falkoner Centret i København traf vi The Jeans, der består af Ralph Ellis, Les Braid, Ray Ennis, og Norman Kuhlke.

Alle fire er glade for at have været i Danmark, især mødet med de danske piger interesserede dem meget, da de fra andre engelske grupper, som har været i Skandinavien, har hørt meget (utroligt meget) om de skandinaviske piger.

Ralph er sammen med Ray de 2/4 af The Jeans, som laver mest skæg og ballade, og det var da også Ray, der lærte at synge »Tjener, vi vil ha' mere øl« til stroferne af The River Kwai March.

Det gjorde vældig lykke både i K.B. Hallen og Falkoner Centret. Ralph syntes vældig godt om pigerne, og han ønsker at komme tilbage til Danmark igen.

Les: »Ralph elsker lyshårede piger, men jeg har netop smagt en enkelt dansk øl, for det skal man jo, når man er herovre. Den var O.K.!« Norman, der er den mest tilbageholdende, sad i omklædningsrummet og så træt ud, for det havde været en anstrengende dag.

»Jeg synes, at både Defenders og Hitmakers er nogle stærke grupper, dem er der nemlig skup i,« hviskede han vagt ud gennem tænderne efter den sidste koncert i Falkoner Centret.

Fire trætte herrer forlod teatret gennem hovedindgangen, da scenegadedøren var spærret af hundrede af ivrige Jeans-fans.

Få heldige autografer inden de fire cowboybukser kørte bort i et par hyrevogne.

Ralph Ellis: »Tjener, jeg vil ha' mere øl.«

På grund af en beklagelig fejl bekendtgjorde man ikke resultatet af konkurrencen om to billetter til Swinging Blue Jeans' koncert i Falkoner Centret.

På spørgsmål nr. 1, var svaret NEJ, for den første plade S.B.J. lavede var ikke Hippy, Hippy Shake, det var deres tredje. Den første hed Too Late Now, og den anden var Do Yoy Know.

Spørgsmål 2 var også et NEJ. De omtalte basguitarister er fra gruppen THE SEARCHERS, der netop har udskiftet Tony Jackson med Frank Allen.

Spørgsmål 3, JA. Det var første gang S.B.J. er på besøg i Danmark.

Det første rigtige svar var indsendt af frk. Kirsten Gudmandsen, Engblommevej 13, København NV, der sammen med sin veninde Alice Gyrring, Perlestijkervej 11, NV fik en herlig aften i Falkoner Centret.

På billedet ses den daglige leder af Hit House, forretningsfører Poul Borum, som ønsker Kirsten og Alice tillykke med billetterne. (I baggrunden skimtes S.B.J.)

THE

SWINGING BLUE JEANS

billetterne

sba

SCANDINAVIAN BOOKING
AGENCY
VESTERBROGADE 31

NIELS WENKENS HI 3286

ANDERS STEFANSEN HI 3285

KNUD THORBJØRNSEN VE 2977

SÅN'T ER LIVET...

se side 3

ROLLING STONES

KEITH

Fortsat

ventede ca. 200 piger og kun 3 politibetjente på os. Bill, Charlie, og jeg sneg os ind af bagdøren til hotellet kun for at finde, at den var låst. Pigerne prøvede at trække os i håret og i tøjet, men politiet var mellem dem og os. Mick var slet ikke så glad, for pigerne fik fat på ham og rev hans skjorte i stykker og trak ham i håret. Det brød han sig slet ikke om. Næste dag skulle vi køre til Edinburgh. Mick sad ved rattet, og han holdt af at køre – og at køre hurtigt. Da vi kom til Edinburgh, ventede omkring 300 piger ved sceneindgangen. Så vi måtte køre rundt om teatret, indtil politiet havde fået kontrol over mængden. Da vi endelig kom indenfor, havde the Stones kun tid til at stemme deres guitarer, og så måtte de i gang. De gik lige ind på scenen i det tøj, de havde haft på hele dagen. Det er en af grunde til, at the Stones ikke har scene-kostumer.

En anden grund er, at de hader kostumer. Hvad der betyder mest for dem, er musikken, – ikke hvordan de ser ud.

CHARLIE WATTS

Tilhørerne elskede dem lige så meget og skreg højere end sædvanligt. Den nat talte vi til ud på de små timer, Mick fortalte mig, hvad han syntes om deres fans. »Forstår du, det får en til at føle sig løjelig, når man ved at man er årsagen til, at pigerne bliver forrykte. Jeg husker, at jeg engang netop var gået på scenen, og vi skulle lige til at starte, da jeg så en af pigerne se så mærkeligt på mig. Og da, netop som jeg åbnede munden for at synge, lukkede hun øjnene, faldt bagover og besvimede«. Jeg spurgte Mick, om hans syn på pop og han blev meget ivrig, for før de var kommet frem, havde der ikke været nogen »rhythm og blues« kunstner i hitparaden, nu har der været kunstnere som Hopkins, Tommy Tucker, John

BILL WYMAN

så ivrig, at han for rundt for at fortælle det til de andre, og han ville gerne sende et telegram til Muddy for at takke ham. Ser I, skønt Mick ikke sagde meget om, hvad folk synes om deres musik, så var han meget glad, når nogen, som han beundrede, roste dem.

The Stones ryger meget, og man ser dem næsten altid med en cigaret i hånden. Deres undlingscigaret er Peter Stuyvesant.

De har en speciel form for humor, som de kalder »nankers« (opkaldt efter en fyr, som arbejdede sammen med Mick og altid gjorde alting forkert). De skærer de frygteligste grimasser til hinanden og siger de mest besynderlige ting. Brian og Keith er de bedste til »nankers«, og når de ikke har noget at lave og keder sig, skærer de ansigt og begynder på en lang dialog.

– »Keef, (Keiths øgenavn) hvorfor siger folk at vi er så grimme?«

– »Tja, det er vel fordi der stikker en påskelilje op af hovedet på dig.«

– »Har alle andre da ikke også påskeliljer i deres hoveder?«

– »Jo, men deres påskeliljer er gule, din er blå.«

Da the Stones og jeg tog afsked med hinanden, sagde Keith: »Dave, jeg tror, vi vil gøre dig til leder af vores skotske »nankers« klan – vi vil kalde dig Dave MacNanken!«

Næste dag var det hen ad de tider at sige farvel, for the Stones skulle tilbage til London, og jeg skulle tilbage til college. Jeg var meget ked af at skilles fra dem, for de havde behandlet mig som en god ven, og jeg havde taget del i spændingen på deres rejse. De havde været vældig flinke mod mig, og jeg skal ikke glemme at blive vred, når folk siger, at the Stones er dumme og ubehøvlede, for jeg kender dem og ved, at der er fuldstændig usandt. De er intelligente, talentfulde unge mennesker, som går meget op i deres musik, og de er overhovedet ikke spoleret af showverdenen. Derfor håber jeg de vil fortsætte med at »rulle« i lang tid endnu.

David B. Thomson

KLIP HER

Indsendes til:
HIT, abonnementsafdelingen,

navn

adresse

ønsker at abonnere på HIT for
(det ikke ønskede overstreges)

1/1 år = kr. 28,00

1/2 år = kr. 15,00

- og jeg venter at få tilsendt postopkrævning på det pågældende beløb, hvorefter jeg regelmæssigt vil modtage HIT hver 14. dag portofrit.

Rytmerne banker. Man bli'r tørstig af
twist. Pusterum - samt en Jolly Cola.
Sprudlende friske Jolly Cola - ahh!

en Jolly
good Cola*

**jolly
cola**

*
DEN DER SLUKKER